

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 10Cpr/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917204499
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2018:5917204499.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina, právne zastúpený: advokátska kancelária SEDLAČKO & PARTNERS s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, proti žalovanej: JUDr. M. J., nar.X.X.XXXX, bytom W. XXXX/XX, M., právne zastúpená: JUDr. Zuzana Hudzíkova, advokátka so sídlom ul. A. Bernoláka 27, M., o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 31.5.2017, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.

III. Súd žalovanej voči žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanej v lehote, ktorá bude určená v samostatnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 4.7.2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd určil, že výpoveď z pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 29.12.1995 medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou, ktorú žalovaná doručila žalobcovi dňa 31.5.2017, je neplatná a tiež sa domáhal aj náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že dňa 31.5.2017 doručila žalovaná žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.12.1995, podľa § 67 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“) bez uvedenia dôvodu. Žalobca namieta neplatnosť výpovede zo dňa 31.5.2017 z dôvodu, že pracovný pomer žalovanej skončil už skôr, t.j. v čase podania identifikovanej výpovede nebola žalovaná v pracovnom pomere u žalobcu. Listom zo dňa 4.12.2012 oboznámil žalobca žalovanú s rozhodnutím predstavenstva žalobcu o premiestnení právneho odboru - časti zamestnávateľa, zo Žiliny do Bratislavy s účinnosťou od 1.1.2013. Týmto listom bola súčasne žalovanej daná výpoveď z pracovného pomeru v zmysle ustanovenia § 63 ods. 1 písm. a) ZP. Žalobca jej zároveň oznámil, že si voči nej nemôže splniť zákonnú ponukovú povinnosť podľa § 63 ods. 2 ZP, keďže ju nemá možnosť ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo v pracovnej zmluve dohodnuté ako miesto výkonu práce. Výpoveď bola žalovanej preukázateľne doručená dňa 4.12.2012 a začala plynúť dňom 1.1.2013. Pracovný pomer žalovanej u žalobcu skončil dňa 31.3.2013. Žalovaná sa následne na Okresnom súde Žilina domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.11.2012, pričom súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 26.11.2013, č.k. 14Cpr/3/2013-101 žalobu zamietol. Po odvolaní bol prvoinštančný rozsudok uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.6.2014, č.k. 5CoPr/1/2014-129

zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.2.2015, č.k. 14Cpr/3/2013-171 bola žaloba opätovne zamietnutá. V odvolacom konaní bolo napadnuté rozhodnutie uznesením zo dňa 12.1.2016, č.k. 5CoPr/3/2015-264 opätovne zrušené a vrátené prvoinštančnému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie žalobu opätovne (tretíkrát) rozsudkom zo dňa 24.3.2016, č.k. 14Cpr/3/2013-312 zamietol, pričom v následnom odvolacom konaní krajský súd rozsudkom zo dňa 28.2.2017, č.k. 5CoPr/4/2016-353 prvoinštančný rozsudok zmenil a určil neplatnosť výpovede zo dňa 14.11.2012. Proti identifikovanému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, o ktorom zatiaľ Najvyšší súd SR nerozhodol. Žalobca postupoval voči žalovanej bezvýhradne v súlade s relevantnými ustanoveniami Zákonníka práce. Žalobca trvá na tom, že výpoveď zo dňa 14.11.2012, na základe ktorej skončil pracovný pomer žalovanej u žalobcu ku dňu 31.3.2013, je platná. V čase podania spornej výpovede, t.j. dňa 31.5.2017, nebola žalovaná zamestnankyňou žalobcu. Z tohto dôvodu nemá výpoveď žalovanej, doručená žalobcovi dňa 31.5.2017, žiadne právne účinky a je neplatná.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhol vykonať dokazovanie

1. pracovnou zmluvou zo dňa 29.12.1995 (ftk.)
2. výpoveďou žalovanej zo dňa 31.5.2017 (ftk.)
3. výpoveďou žalobcu zo dňa 14.11.2012 (ftk.)
4. rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 26.11.2013, č.k. 14Cpr/3/2013-101
5. uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.6.2014, č.k. 5CoPr/1/2014-129
6. rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.2.2015, č.k. 14Cpr/3/2013-171
7. uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.1.2016, č.k. 5CoPr/3/2015-264
8. rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.3.2016, č.k. 14Cpr/3/2013-312
9. rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.2.2017, č. k. 5CoPr/4/2016-353
10. dovolaním žalobcu zo dňa 5.6.2017

4. Žaloba s prílohami a procesnými poučeniami bola doručená žalovanej dňa 21.8.2017 a žalovaná sa k podanej žalobe písomne vyjadrila dňa 5.9.2017.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla k odseku 2, že namieta tvrdenie žalobcu, nestotožňuje sa s ním a tvrdí že pracovný pomer žalovanej u žalobcu naďalej trval v čase podania výpovede žalovanou. S poukazom na pripojený listinný dôkaz - právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5CoPr/4/2016 zo dňa 28.2.2017 žalovaná poukázala na tú dôležitú právnu skutočnosť, že ak bola neplatnosť rozviazania pracovného pomeru určená právoplatným rozhodnutím súdu a ak pracovný pomer účastníkov trvá aj naďalej, je tým stav neistoty vo vzťahoch účastníkov pracovného pomeru (spor o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru a jeho ďalšie trvanie) odstránený. Vzťahy medzi účastníkmi sa preto, počínajúc dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia, riadia opäť len pracovnou zmluvou a príslušnými pracovnoprávnymi predpismi. Žalovaná teda postupovala v súlade so Zákonníkom práce a bola oprávnená podať žalobcovi výpoveď, nakoľko v čase jej podania, t.j. dňa 31.5.2017, bola stále zamestnankyňou žalobcu. Predmetná výpoveď sa stala neúčinnou následne, a to dňa 21.6.2017, v dôsledku oznámenia žalovanej o okamžitom skončení pracovného pomeru, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 21.6.2017. K odsekom 3 a 4 uviedla, že žalobcom uvádzané skutočnosti boli predmetom súdneho konania na súde prvej inštancie a nadväzne aj odvolacieho konania na súde druhej inštancie, ktorý súd vo veci rozhodol vyššie označeným právoplatným a vykonateľným rozsudkom. K odseku 5 uviedla, že s poukazom na už citovaný rozsudok súdu druhej inštancie pracovný pomer žalovanej u žalobcu v čase podania jej výpovede trval a nič na tom nemení ani dovolanie, podané žalobcom v zákonnej lehote. Odvolací súd rozhodol tak, že výpoveď, ktorú dal žalovanej žalobca, je neplatná, z čoho vyplýva, že jej pracovný pomer u žalobcu trval. K odseku 8 uviedla, že je zrejmé, že žalovaná bola v čase podania výpovede, t.j. dňa 31.5.2017, zamestnankyňou žalobcu, preto jej výpoveď, doručená toho istého dňa žalobcovi, bola platná a účinná. Dôkazom existencie pracovného pomeru žalovanej u žalobcu dňa 31.5.2017 je i jeho písomné „ Potvrdenie o zamestnaní vydané žalobcom pre žalovanú dňa 1.8.2017, s tým, že dôvodom skončenia pracovného pomeru bola výpoveď podľa ust. § 67 Zákonníka práce, a z ktorého tiež vyplýva, že žalobca ako zamestnávateľ potvrdil, že žalovaná bola u neho zamestnaná od 1.1.1996 do 31.7.2017, celková doba zamestnania bola 21 rokov aj 212 dní. Ďalším dôkazom, preukazujúcim konanie žalobcu voči žalovanej s vedomím, že jej pracovný pomer uňho stále trvá, je i výzva žalobcu zo dňa 3.5.2017, ktorou ju vyzýva, aby nastúpila do práce. Na túto výzvu žalovaná reagovala písomnou odpoveďou zo dňa 29.5.2017 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Na základe uvedeného, ako aj s poukazom na vyššie označený rozsudok súdu druhej inštancie a

Potvrdenie o zamestnaní - listinné dôkazy - poukazuje žalovaná na ust. § 137 písm. c) CSP, z ktorého je zrejmé, že žalobca nemal a ani nemá naliehavý právny záujem na predmetnej určovacej žalobe. Navrhla preto konajúcemu súdu 1. inštancie, aby žalobný návrh žalobcu zamietol ako podaný bez právneho dôvodu, s tým, že žalobca znáša trovy konania zo svojho.

6. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhla vykonať dokazovanie

1. rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.2.2017, č. k. 5CoPr/4/2016-353

2. potvrdením o zamestnaní

3. výzvou žalobcu

7. Dňa 13.10.2017 žalobca prostredníctvom právneho doručil tunajšiemu súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej a návrh na prerušenie konania, pričom argumentoval prakticky zhodne so skutkovými tvrdeniami uvedenými v žalobe.

8. Uznesením č.k. 10Cpr/11/2017-146 zo dňa 15.1.2018, právoplatným dňa 7.2.2018 tunajší súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyjadrením zástupcov sporových strán a listinami a zistil tento skutkový stav:

10. Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca zotrúva na podanej žalobe v celom rozsahu, výpoveď považuje za neplatnú z toho dôvodu, že aj napriek tomu, že žalobca dal žalovanej výpoveď, o ktorej bolo rozhodnuté Krajským súdom v Žiline tak, že určil neplatnosť výpovede zo dňa 14.11.2012, s týmto žalobca nesúhlasí, považuje predmetnú výpoveď, ktorú dal žalovanej za platnú a proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca dovolanie na najvyšší súd, o ktorom však doteraz rozhodnuté nebolo. Vzhľadom na predmetnú skutočnosť potom podal návrh na prerušenie konania, čo však nebolo súdom akceptované, avšak opätovne podáva návrh na prerušenie konania s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR 8Cdo/132/2016, kde bola riešená otázka ponuky pracovného miesta zamestnancovi v prípade zrušenia dohodnutého miesta výkonu práce. Z uvedeného má žalobca za to, že by v dovolacom konaní mohol byť úspešný, a preto pokiaľ by bolo vo veci rozhodnuté, mohlo by to vyvolať ďalšie súdne spory v prípade ak by bolo určené, že pôvodná výpoveď bola platná, a teda nebol žiadny dôvod na to, aby žalovaná podávala výpoveď u žalobcu, keďže by už bolo potvrdené, že zamestnaná u neho nebola. Pokiaľ sa týka toho, že spolu s dovolaním nepodali aj návrh na odklad rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, tak je to z tohto dôvodu, že primárne sa takýto návrh podáva pri rozhodnutiach na plnenie, čo v tomto prípade nie je. Ďalej uviedol, že žalobca nespochybňuje listiny, ktoré predložila žalovaná o trvaní pracovného pomeru, ako aj výzvu na nástup do práce, avšak tieto súvisia s právoplatným rozhodnutím krajského súdu, ktoré žalobca je povinný rešpektovať. Stále však trvá na tom, že pracovný pomer skončil so žalovanou 31.3.2013 a preto považuje za spravodlivé, aby bolo prerušené konanie do rozhodnutia najvyššieho súdu.

11. Právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná zotrúva na svojich podaniach a vyjadreniach k žalobe zo dňa 4.9.2017, ako aj na listinných dôkazoch, ktoré predložila. Pre žalovanú je rozsudok krajského súdu záväzný, rozhodnutie vo veci vyvoláva právnu istotu medzi sporovými stranami, pričom dovolanie nemá suspenzívny účinok, čo vysvetlil aj okresný súd pri rozhodovaní o návrhu na prerušenie konania. Tiež nie je známe prečo žalobca podal predmetnú žalobu, keďže tým, že žalobkyňa podala okamžité skončenie pracovného pomeru, tak vlastne táto výpoveď stratila účinnosť. Žalovaná považuje žalobu za nedôvodnú, žalobca neustále naťahuje predmetné konanie účelovo, pričom tým, že dal žalovanej výpoveď v roku 2012 túto finančne aj morálne poškodil, má za to, že aj keby rozhodol najvyšší súd v ich prospech, žalobca voči žalovanej nemôže mať žiadne nároky, pretože navyše jej nič nevyplatili, naopak žalovaná si samostatnou žalobou uplatňuje finančné nároky voči žalobcovi.

12. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k.5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.2.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6.4.2017, krajský súd určil že výpoveď daná žalobkyňou, v tomto prípade žalovanej, dňa 14.11.2012 je neplatná.

13. Dňa 31.5.2017 žalovaná v zmysle ustanovenia § 67 Zákonníka práce doručila žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru bez udania akéhokoľvek dôvodu.

14. Z potvrdenia o zamestnaní, ktoré bolo vydané žalobcom žalovanej dňa 1.8.2017 bolo zistené, že žalobca deklaroval, že pracovný pomer so žalovanou skončil 31.7.2017.

15. Listom zo dňa 3.5.2017 žalobca vyzval žalovanú na nástup do práce opierajúc sa o právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k.5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.2.2017.

16. Tieto dôkazy medzi stranami neboli sporné.

17. Po zhodnotení vykonaného dokazovania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol z týchto dôvodov:

18. V konaní bolo nesporným, že sporové strany v minulosti viedli spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, ktoré dal terajší žalobca žalovanej dňa 14.11.2012. O neplatnosti tejto výpovede s konečnou platnosťou rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5CoPr/4/2016-353 dňa 28.2.2017 právoplatným a vykonateľným dňa 6.4.2017. S poukazom na ust. § 228 Civilného sporového poriadku je v súčasnom štádiu konania a rozhodovania vo veci, toto rozhodnutie krajského súdu záväzné pre strany sporu. Na základe uvedeného rozhodnutia pracovný pomer žalovanej u žalobcu založený pracovnou zmluvou zo dňa 29.12.1995 trval, čo rešpektoval aj žalobca, keď túto listom zo dňa 3.5.2017 vyzval na nástup do práce opierajúc sa o právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k.5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.2.2017. Dňa 31.5.2017, za existujúceho pracovného pomeru, doručila žalovaná žalobcovi výpoveď z pracovného pomeru podľa § 67 Zákonníka práce bez udania dôvodu. Žalobca vo svojej žalobe opieral neplatnosť tejto výpovede o skutočnosť, že žalovaná túto výpoveď nemohla dať nakoľko jej pracovný pomer skončil na základe výpovede zo dňa 14.11.2012, ktorá jej bola daná zo strany žalobcu. S takouto argumentáciou dôvodu neplatnosti výpovede sa súd nestotožňuje, keďže ako je uvedené vyššie, o neplatnosti tejto výpovede bolo už právoplatne rozhodnuté (rozsudkom krajského súdu č.k. 5CoPr/4/2016-353 dňa 28.2.2017) a v terajšom konaní prvoinštančný súd sa platnosťou resp. neplatnosťou výpovede zo dňa 14.11.2012 zoberať nemôže. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v súčasnosti prebieha konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, nakoľko dovolanie podané žalobcom nemá suspenzívne účinky, pretože jeho podaním sa zo zákona neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. V predmetnom dovolacom konaní sa nerieši otázka predbežná, ktorá má význam pre daný spor. §164 Civilného sporového poriadku predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej(vid' rozhodnutie NS SR 2Obo/47/2012). Otázka platnosti výpovede zo dňa 14.11.2012 bola právoplatným rozsudkom prvoinštančného resp. odvolacieho súdu vyriešená, a z tohto dôvodu nemožno bez ďalšieho konštatovať, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie.

Predmetom konania vo veci 14Cpr/3/2013 Okresného súdu Žilina, na ktoré poukazuje žalobca, je určenie neplatnosti výpovede, ktorú žalobu podala terajšia žalovaná a táto otázka bola vyriešená a rozhodnutie v tejto veci je právoplatné. Nakoľko žalobca žiadne iné skutkové tvrdenia vo vzťahu k neplatnosti výpovede danej žalovanou dňa 31.5.2017, okrem tvrdenia o platnosti výpovede zo dňa 14.11.2012, neuviedol, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. Pokiaľ žalobca podal na pojednávaní ďalší návrh na prerušenie konania, súd v súlade s § 162 ods.3 Civilného sporového poriadku tento zamietol, keď nezistil žiadny relevantný dôvod na postup podľa § 164 Civilného sporového poriadku.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. S prihliadnutím na úspech žalovanej vo veci súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%

21. O výške priznanej náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, (355 ods.1,356 CSP) písomne v dvoch vyhotoveniach.

Proti tomuto rozsudku v časti o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie nie je prípustné(357 písm. n/ CSP)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a)sa týkajú procesných podmienok,
- b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.